

58. A hetedik trombitászó

Jel 11:15-19.

A hatodik és a hetedik angyal trombitálása közben rendkívüli dolgok történtek. A legjelentősebb esemény egy mozgalom létrejötte, amely meghatározott időre várta Jézus visszajövetelét. Itt történik egy nagyon fontos kijelentés: „Idő többé nem lesz”. Majd egy keserű csatlódás. Egy felszólítás a prófétai szolgálat végzésére.

A hetedik trombitászó jelzi a Krisztus és Sátán között folyó nagy küzdelem csúcspontját: **„A hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, elvégzetik az Istennek titka.”** (Jel 10:7). Türelmi idő!

Isten titka, amelyet itt feltár gyermekei előtt, nem más, mint a **megváltás terve**. Pál imája: „hogyan eljussanak az **értelem meggyőződésének teljes gazdagságára**, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére.” (Kol 2:2).

„És minden versengés nélkül **nagy a kegyességnek eme titka**: Isten megjelent testben, megigazított lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok közt, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben.” (1Tim 3:16).

Kérdés: Ha titok, mit kezdhetünk vele? Ismeretes: „Kettőnk titka”. Isten és az ő gyermekeinek titka. Isten beavatja népét a megváltás mélyen megrázó titkába.

Ami itt le van írva, az többnyire a mennyben folyó történéseket örökíti meg, de a hét utolsó csapás leírásánál ugyanezekkel a jelenetekkel találkozunk:

„A hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőre, és nagy szózat jöve ki a mennyi templomból, a királyiszéktől, amely ezt mondja vala: Meglett. És lőnek zendülések és mennydörgések és villámlások és lőn nagy földindulás, amilyen nem volt, mióta emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy.” (Jel 16:17-18.)

Azt látjuk itt, hogy a mennyben és a földön történő eseményeknek van kapcsolódási pontjuk. Ha a mennyben történik valami, akkor a földön is, és fordítva is.

Ez nagyon elgondolkodtató. Jó volna, ha már csupán ennyit felismerve odafigyelnénk a világban történő eseményekre. Földrengés, szerencsétlenségek, katasztrófák, árvizek, gazdasági nyomorúság, terrorizmus, bűnözési hullám lázadások. Isten ezek által is fel akarja hívni az emberek figyelmét arra, hogy a MENNY készül a döntő lépésre. A mennyben befejeződik valami, ami az ember megváltásáért történt. És kimondatik: „Aki szent, szenteltessék meg...”

A mennyben **„nagy szózatok”** hallatszanak.

Ezek is azt bizonyítják, hogy az üdvösségtörténelem földi és mennyi eseményei között szoros kapcsolat van. Vajon kivetíthető-e ez az egyéni életre is? Amikor próbák, jönnek az életünkben, vajon nem jelzések-e ezek arra, hogy a mennyben vizsgálják az életünket?

Ezután egy nagyon fontos kijelentés hangzik el: **„E világnak országai a mi Urunkéi és az Ő Krisztuséi lettek, aki örökkön örökké uralkodik.”** Eddig kiéi voltak?

Dániel: „És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgálja; az ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az ő országa meg nem romlik.” **„Örökkön örökké uralkodik.” Dn 2:44; 7:14.**

A dicsőítésnek egyik tárgya: **„mert a te nagym hatalmadat kezdedhez vetted, és a te országásodat elkezdted.”** Ezt erősítik meg ezek a mennyi nyilatkozatok.

Döntő változások történnek a menny és a föld kapcsolatában. Jézus befejezi mennyi szolgálatát. Itt a földön lezárult a kegyelem ideje. Nincs többé megtérésre lehetőség.

„**És megharagudtak a pogányok**”. Ilyen lesz az általános helyzet a nemzetek között Krisztus közvetlen visszajövele előtt. Összefognak, hogy akadályozzák Krisztus munkáját, és megnehezítsék helyzetüket Krisztus követőinek. Elérkezett a végső felvonás. Sátán nagyon jól ismeri a Biblia kijelentéseit. Tudja, mi a sorsa. Feltűzeli a gonoszokat Isten népe ellen. Az utolsó pillanatig felvonultatja haderejét.

Isten haragja: sűrítve jelentkezik a hét utolsó csapás kitöltésében: Isten haragja nem boszszú. A Krisztus és gyermekei ellen indított támadást ezekkel a csapásokkal fékezi Isten.

„És láték a mennyben más nagy és csodálatos jelt: hét angyalt, akinél vala a hét utolsó csapás; mert az által teljesedett be az Istennek haragja.” Jel 15:1.

Miután Jézus már nem végzi a közbenjárói szolgálatot, eljött „a te haragod és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek: kicsinyeknek és nagyoknak.” Isten mindenkinek megfizet.

A megjutalmazás és elpusztítás említése azt mutatja, hogy János itt már a végső ítéletről beszél. Mivel a jutalmat és a büntetést is akkor veszi el mindenki. Isten az embereknek a saját mércéjük szerint fizet: akik a földet pusztítják, azokat elpusztítja.

Ma már az ember is látja – hivatalos, tudományos szervezetek foglalkoznak a föld védelmével. Az ember elpusztítja létének alapjait, az Isten által teremtett világot.

Ha Isten nem avatkozna be, az embernek már megvannak azok az eszközei, amelyek által képes elpusztítani önmagát. A természetbarátok erőfeszítése nem tudja megállítani a rontást! Istennek kell beavatkozni! Veszélyes jelenség, hogy a világ elpusztításának túlélése iránti erőfeszítésére talán többen költenek, mint a baj elkerülésére.

Az Armageddon Csataja, a háború már el is kezdődött. A frontvonalak tisztán láthatóak. Muzulmánok a muzulmánok ellen, keresztények a keresztények ellen, kommunisták a kapitalistákkal szemben, gazdagok a szegények ellen, izraeliek az arabok ellen, fundamentalisták kontra New Age hívők és így tovább, mindegyik Antikrisztusként tekint a másikra. Olyan ez, mintha egy óriási sakktáblát állítottak volna fel, melynek figurái szabály szerinti helyükön, készenlétben várják, hogy a csata elkezdődjön. Az Armageddon Csatáját le lehet, és le fogjuk játszani, ha azt választjuk, hogy részt veszünk benne. És ha nem ezt választjuk? (INTERNET)

1844-ben a csalódott Miller-mozgalom tagjai ennek a látomásnak, és Dániel 8:14. megértése nyomán indultak el egy új úton, amely egy egyház létrejöttéhez vezetett.

A kereszténység nagy ünnepei: Karácsony, Nagypéntek, Húsvét, Pünkösöd. Egy nagyon fontos hiányzik. Az Ó-szövetség legnagyobb ünnepe az Engesztelés napja volt. A főpap egyszer egy évben mehetett be a szentek szentjébe. Amikor befejezte szolgálatát, mindenki sorsa eldőlt. **Erről van szó Jel 11:19-ben is!** Ez a kegyelem idejének vége: Jel 15:5-6.

„A földi szentélyben a Szövetség ládjában helyezték el a Tízparancsolatot, az Isten által az embereknek adott megváltozhatatlan erkölcsi törvényt. Amikor János apostol megpillantja a Szövetség ládját, az juthatott eszébe, hogy a föld történelmének utolsó óráiban is a legszembetűnőbb helyet az erkölcsi törvény tölti be, tehát ez kell, hogy éljen mindazok szívében, akik lélekben és igazságban akarják imádni az Urat.” (E. G. White: A nagy küzd.).

Ennek a fejezetnek legfontosabb mondanivalója mindannyiunk számára, hogy vegyük komolyan Isten figyelmeztetését, a figyelmeztető jeleket és eseményeket. A kegyelem ideje nemsokára lejár. Jézus hamar eljön. Bárcsak mindannyian készen lennénk fogadására!

Erdélyi László